

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Értégtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja

Egész évre . . . . . 8 korona
Fél évre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
Fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a. könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdmény, nyilttér és egyéb felszólítások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petitsor terfoglata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdí, minden beiktatás után . . . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Megyei dolgok.

Gömörmegye rendes őszi közgyűlésének tárgyszorozata tele van ugynevezett „érdekes“ pontokkal. — Általában a személyi kérdéseket szokás így nevezni, mert hiszen nagyon jól láthatjuk, hogy egy-egy megyei választás megejtése után varázslatszerű gyorsasággal szokott kiürülni a vármegyeház őszi gyűlés-terme. — Tehát lesz al-pénztárnok-választás, és végre valahára reményünk lehet, hogy ez a furesa történetű kérdés végleges megoldást nyer.

A mi a többi személyi kérdést illeti, eléggé szokásos a tekintetes vármegyénél, hogy a folyton szaporodó irodai munkák végezésére minduntalan egy-egy új állomás rendszeresítése iránt tétetnek meg a bátortalan lépések a nagyméltóságú miniszteriumoknál; a hol sohasem elég a megye felterjesztése, hanem még azon felül külön kell minden apró diurnistaságot kijárnia rendszerint annak, a kit az állás közelebről érdekel. — Elég szomorú jelenség ez a „kijárás;“ karakterisztikus kifejezése ennek az egész megromlott, erkölestelen politikai és társadalmi szellemnek, melynek légkörében a „kijárók“ tekintélyhez és hatalomhoz jutnak a nélkül, hogy akár szellemi képzettségük, akár jellemük kiválósága által igazán érdemes embereknek tanulnók őket ismerni. — No, de ez nem tartozik ide. — Mikor egy állomás rendszeresítéséről van szó, mi bizunk mindig a megye intézőinek igazságosságában és elhisszük, hogy a szemlátomást szaporodó irodai munkák újabb és újabb erőt kívánnak, s nem is igen bocsátkozunk az új állomások munkakörének bírálatába. Hanem már az ellen mégis csak fel kell szólalnunk, a minek nesztét egy tárgyalásra kitűzött indítványból veszszük.

Hiszen tisztelt Uraim! tulajdonképen ugy volna talán, hogy a közszükségleteket a mi zsebünkben, a mi filléreinkből látják el, és a mi adógarasainkból telnek ki a ezimeres épületek és egyéb ugynevezett közvagyon, a mi verejtékkel szerzett pénzünkben, de azért annak, hogy Önök ugyanesak nagy körültekintéssel gondoskodnak róla, hogy valamiképen abba a tiszteletreméltó közgyűlésbe legalább választás útján be ne kerüljön sok olyan valaki, a ki a modern szellemnek eleven lehelletét próbálná behurezolni a hagyományokkal megtelt őszi termekbe. Mi szívesen adjuk adóinkat minden olyan közszükségletnek, de azt már mégse kívánják, hogy behunyjuk a szemünket a cifra haszontalanságok előtt.

Ha komoly nem volna a dolog, igazán nevetnünk kellene rajta. Arról van szó ugyanis, hogy a megye házára új hajdukat fogadjanak, vagy jobban mondva egy parádés portást, a ki ezüstgombos alabárdal sétálgasson az őszi palota előtt, hogy a paraszt messziről süvegelhessen az őszi virtusok kapuórének. Tessék csak megmondani: mire való lenne tulajdonképen ez az új, ciframundéros léhűtő? Talán arra, hogy gyufát gyujtogasson a szivarozó vagy pipázó uraságoknak? Mert tájékozásaink szerint a mostani eseléd és szolgáloményzet bőségesen meggyózi a megyeházi irodák rendbentartását. Es Magyarország igaz hogy most — egy szemfényvesztő pénzügyi politika furfangos kimutatásai szerint — többlettel zárja le költségvetését, azonban a ki ismeri e költségvetés belső gyarlóságait, nagyon jól tudja, hogy Magyarország nem áll olyan kitűnően, hogy adógarasait paszomántos naplopók eltartására fordíthassa.

Tudjuk nagyon jól, hogy mind e figyelmeztetések pusztában elhangzó kiáltó szavak, melye-

ket a hatalom nagyságos és méltóságos fülei aligha fognak meghallani; azonban meg vagyunk róla győződve, hogy el kellett azokat kiáltanunk, mert sok adózó honpolgár gondolkozását fejezik ki.

Ott lesz még a járási székhelyek megállapítása is a napirenden. Az állandó választmányban sok körültekintéssel tárgyalták a kérdést, azonban simán megoldatni — úgy látszik — még sem fog. A miniszteri rendeletben az van, hogy a szolgabírói székhelyek együtt legyenek a járásbírói székhelyekkel: s ha e vezér-principium szigorúan keresztül vitetnék: az lenne a legkönnyebb s szerintünk leghelyesebb megoldás. Azzal utját vágnák a lokális ambícióból származó kiesinyes versengéseknek, melyek miatt a tömeg nagy érdekei annyit szenvednek. Eleje lenne véve az előtérbe lépő érdekhajhászatnak, és a járások területileg is elég észszerűen lennének kihasználhatók. Ha a külön garami járást feleslegesnek ítélnék és Tiszolcra csakugyan előtérbe lép: akkor is szívesebben látnánk egy erélyes szolgabírói hivatalt Nagyrőczen mint Tiszolcra; mert Nagyrőcze már egy erős pozíciója a hazafias irányzatnak s gondoskodni kellene róla, hogy lehetőleg vidékének hatalmas központjává is izmosodjék. Így nagyobb hatása lenne a pánszláv Tiszolcra, mint egy szolgabírói hivatalnak, mely a mai viszonyok között Tiszolcra közigazgatási feladatoknál egyebet alig végezhetne.

Bármiképp döljön is el a dolog, az a fő, hogy a közérdek lebegjen az intézők szeméi előtt; ennek pedig legelső bizonyítéka lenne, ha a miniszteri rendeletben foglalt kívánság teljesítetnék, t. i. a járásbíróiságok székhelyei egyuttal szolgabírói székhelyek is volnának, mert így lenne őszhangba hozva az igazságszolgáltatás és a közigazgatás érdeke a nagy közönség érdekével.

T A R C Z A.

Viszontlátás.

(A mélységből című eziklushoz. Levél.)

Lám, itt vagyok megint tenálad
Erdő, te régi jó barát,
Hogy elbeszéljem bokrainednek
Szívemnek minden jelszavát
S elsríjam lelkem sok bajját.

Azóta, hogy nem láttuk egymást
Mindakettőnk megváltozott:
Rajtam csapás csapásra dult át,
Rólad az őszi záporok
Tépték le a virulatot.

Lombod sivar avarra mállott,
Minden virágod elvirult,
Bennem is a remény virágja
S a hitnek lombja megfakult
Bizalmam ága porbahullt.

Zengő madárfüttöd kihalva
Varázsló bajad elveszett.
A jókedv tölem is ellillant
S most mindakettőnk csüggeteg,
Mint a ránk lengő fellegek.

Te ám ne busulj, hisz neked lesz
Feltámadásod, tavaszod.
Csak én vagyok végkép kifosztva,
Felém ez a hit sem ragyog,
Nekem jövőm sincs, elhagyott.

— — Kétségbeesve, csüggedezve
Rovom tovább a bús avart.
Im egy szélesendés völgy ölének
Mélyén egy őszi rózsá hajt,
Bokor tövén egy rózsá hajt.

Es vigasztalni kezd az erdő,
Mintha már jönne tavasza.
Az ágakon keresztül esendül

Egy elkésett madár dala,
S a csermely édes moraja.

Szétszáll a felhő, villan a nap,
Sugárja újra lángot ont.
Az őszi rózsá vigaszára
Kedélyemről lehull a gond,
Lelkem virágokon bolyong.

Szívem kigyul, arezom kilángol,
Mégkönnyebbülök, éledek.
— S vigan hagylak el hű barátom,
Részvevő, nyájas reugeteg,
Én édes erdőm tégedet.

* * *

Érted, hozzád is elmegyek majd
Ha a nyomort leküzdhetem.
Kiesiny leány, szívem nagy álma,
Ha rám derül a győzelem,
Szíved csak akkor kérhetem.

Tudom, vigan fogok sietni,
Hogy elhozzam jutalmamat:
De majd nem kell-e visszatérnem
Kétségbeesve, ballgatag?
Erdőmhöz, a ki hű maradt.

Juhász László.

A csavargó.

— Irta: MARÓTHI JÁNOS. —

Bátor urnak, mint jellemes embernek, meg voltak a maga szent elvei, melyekről szóval és cselekedettel élet-jelt adott. Így példának okáért az a szilárd meggyőződése volt, hogy az asszony rabszolgája tartozik lenni urának, míg a férj kényekedve szerint tarthat szeretőket a nélkül, hogy ezen valami megütközni való lenne. — Asszonynál a testi tisztaság, férfunál a napi kenyér megszerzése a — morál.

Volt ennek az elvű Bátor Eduárdnak egy kissé vézna, de azért csinos felesége, a kivel szemben — mint talán sejtetni méltóztatik — elveit diadalra juttatta. — A

kis asszonykával csupán annyiban állt összeköttetésben, hogy egy lakásban lakott vele s ebéd közben elmondta neki, hogy mi történt az nap folyamán a bíróban. Különben pedig rendszeren átadta neki a háztartásra szánt csekély összeget és megkivánta, hogy reggelije már készen álljon az asztalon, mire felöltözködik. Judith asszony, mint a hasonló állapotba jutott regény-hősnők valamennyije, sokat sirt, ha férje nem volt otthon. Ez a távollét, a megszokás folytán már a napirendhez tartozott és Judith lemondott a reményről, hogy valaha boldog is lesz még.

— Ha csak gyermekünk volna! gondolta gyakorta, fehérnemű-varrás közben, mialatt csendesen folyó könyeit igyekezett felszárítani.

Ily módon aztán lassankint kihalt belőle minden vágy, minden örömezzet . . . minden élet és egykedvűen robotolta napjait, mint az a körben léptető igás ló, mely a veteményes kertek öntöző-kútját hajtja.

Egy napon valami különös sejtelmé támadt, mely nyugtalanúságra ejtette őt. Lehet, hogy férjének hazulról való gyors távozása okozta ezt, lehet, hogy olthatatlan, mindeure képes szerelme súgta neki, hogy Eduárd ma — ismét megszegni készül az esküt, melyet annak idején az ő jobbán rebegett el az oltárnál.

Judith biztosra vette, hogy nem először siet férje a más (és újra más) karjaiba. Azért eleinte nem is igen hatott lelkére ez a tudat, csak akkor reszketett meg egész valójában, mikor esetlegesen a falı naptárra tekintett és onnan házasságuk első évfordulóját olvasta le . . . . . Egy év!

Az alkony kékeszürke homályba temette a szobát, csak egy sötét alakot vehetett volna észre a figyelmes szem, lehajtott fővel, ölbe tett kezekkel.

A kis város lecsendesedett, csak a Sas-szálló kávéházából hangzott ki némi lárna és zúgó cigány-zene az utcára. — Hogy soká ne esürjem-csavarjam a dolgot, biz' kimondom mindjárt az elején, hogy Bátor Eduárd ur és dícsőséges pájtásai voltak azok a vigkedélyű vendégek, kik a kerek asztal körül ültek és minden áron arra látszottak törekedni, hogy hosszúnyaku üres füvegekkel rakják tele az asztal alatti padlót. A cigány-primás a nyakukon volt, a többi rajkó a vén bögőssel egyetemben, lassan és észrevétlenül szállongott melléje. Azután rázendítettek a megrendelt nótára.

Volt is multság! Csupa mosolygó arc, koccintás,

Fertőtlenítő gépek versenye. Az utóbbi évek alatt egész Magyarországon annyira elhatalmasodtak a különböző járványos betegségek, hogy a közegészségügyi adminisztráció minden erőfeszítése hasztalan volt a járványok kiirtására. Most egy újabb kísérletet próbálnak meg a közegészségügy javítása érdekében: nevezetesen a belügyminiszter elrendelte, hogy az ország összes városai, valamint a községek csoportonként fertőtlenítő gépeket szerezzenek be, melyek által a ragályok terjedésének volna állítólagosan sikeresen gát vehető. Rimaszombat város közgyűlése dr. Szabó Samu megyei főorvos lelkes buzdításai folytán legközelebbi közgyűlésén el is határozta, hogy a fertőtlenítő gépet — mely körülbelül 1000 forintba kerül — haladéktalanul beszerzi. E végből, s különösen, hogy az egész megyének alkalma legyen a bevásárlási forrásokra nézve tájékozást szerezni. Rimaszombat város polgármestere több fertőtlenítő gépgyárat felhívott, hogy gépeikkel f. hó 26-án a megyegyűlés napján Rimaszombatban verseny kiállítás rendezzen. A gépek csakugyan 26-án ki lesznek állítva, s ez alkalommal a városok és községek képviselői majd válogathatnak a jó és jobb gépek között. Csak azután a protekció meg ne rontsa a versenyt.

Felhívás

a rimaszombati iparos segédekhez.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszterium Rimaszombat városában már évek óta tart fenn — az iparos segédek részére — továbbképző rajziskolát.

Ezen iskola eddigelé Tamásfalán a „Gondülő” helyiségekben elhelyezve volt u. n. faragó iskolában talált elhelyezést. Rimaszombat városa, hogy ezen intézetet az iparos segédek részére minél jobban hozzáférhetőbbé tegye, azt a főgymnasium rajztermében ohajtja elhelyezni.

Felhívom és felkérem ennél fogva a helybeli iparos segédeket, de főleg a kőműves, ács, asztalos, lakatos és gépész iparüzöket, hogy ezen — már a folyó 1894. év november hó 4-én — jelzett helyen megtartandó tanfolyamon minél számosabban résztvenni sziveskedjenek.

A tanítás vasárnaponként úgy a délelőtti, mint a délutáni órákban eszközöltetik, és pedig d. e. 10—12-ig iparrajz; d. u. 2—4-ig szabaddkézi rajz, irálytan és számtan.

A magas miniszteriumnak legújabb rendelete folytán minden beiratkozó fizet 2 frtot, azonfelül 5 frtot rajzszerkezre. Kik magukat az öt, esetleg hat havi tanfolyam alatt rajzszerkezre ellátják, csakis a 2 frt fizetésére kötelezvék, melyből első sorban a rajzok s rajzszerkez elhelyezésére szolgáló szekrény lesz beszerzendő.

Rimaszombat, 1894. év október hó 22.

Zachar Gusztáv,

iparisk. felügyelő-bizottság elnöke.

Meghívó.

„A gömörmezei ált. tanító-egylet” nagyrözei járásköre f. é. október hó 31-én, délelőtt 10 órakor Nagy-Rözcén a polg. iskola rajztermében tartja őszi közgyűlését, melyre a kör t. tagjait és a tanügy barátait tisztelettel meghívom.

A gyűlés tárgyai:

1. Elnöki megnyitót.
2. A múlt tavaszi körgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése.

Éneklés, duhajkodás keveréke az egész. A kávé szintén velük mosolygott egy sarokból és alig tudta kivárni, hogy az a néhány hivatalnoki újságolvasó vendég hazatakarodjék, mert csak akkor kezdődhetik igazán a dárídó. Akkorra az a mozdulatlan kisasszony is eleget tett hívalkodó kötelességének a kassza trónusán és kegyes leereszkedéssel ülhet az urak közé.

Az olvasó — azt hiszem — már több ily fajta dorbézolást olvasott, látott, vagy élt át. — Azért felmentem magam alóla, hogy azt töviről-hegyire leírjam. Elég a hozzá, hogy a társaság kitűnő mulatozást vélt átélvezni: egy-ketteje berekedt, másika lerészegedett, a józanok pedig Anna kisasszonyt vették körül, ki jobban győzte az ilált, mint akármelyikük. — Ez a tulajdonsága különben alapfeltétel volt ahhoz, hogy őt a Sas-ban alkalmazták.

Meg kell vallani, Eduárd derekasan értette a dinomdánom mesterségét. Anna kisasszony csupán az ő ölében érezte jól magát. Karjaival nyakát körülfonta s itatta, esókolta, mint a paranesolat. Énekelte is a cigány-zenéhez olyan jellemezhetetlen hangon, hogy a jóízű embernek egy füst alatt elszállt tőle az idealizmusa. Hanem hát szeresére nem volt közöttük jóízű ember. Az a pár eltévedt járó-kelő pedig oda se hederített a kihangzó zajnak, hanem sietett haza — pihenni. Egy elburkolt asszony bántott be csupán a függöny-résen. — sokáig, mozdulatlanul. Hisz ez szorosan odatarozik az éjjeli uteza-élethez! Hy gyanus nő szörnyű irigységet érezhet a kassza-kisasszony iránt és bizonytalán szitkokat szór feléje, pedig szívesen cserélne helyzetével.

Mulattak, mulattak, azonban lassanként nyomott lett a hangulat s a társaság felkerekedett, hogy távozzék. — Midőn kiértek az utcára, a hűvös levegő némi öntudatra ébresztette őket és mindannyiuknak nagy vágya támadt a nyugalom után. Egyike, a ki hatalmas főláját érzett, szó nélkül vált el a többitől, egy másik pedig elkialtotta magát, hogy *Jojszakát fuk!* s eliramodott. — A kőpé messziről egy libegő szoknyát vett szemügyre, azt akarta utólnérni. A hátramaradottak esendes beszélgetés közben szintén megindultak és rövid idő múlva ki-ki otthonába tért meg.

Bátor Eduárd is hazaérkezett és lábujjhegyen osont a hálószobába, nyilván azért, hogy fel ne ébressze feleségét. (Tehát mégis bántotta a lelkiismeret.) Hanem a szokatlan mély esend a magány érzete vagy valami tit-

3. „A fogalmazás tananyagának kijelölése és tanítási módszere a népiszkola V-ik osztályában”. Előadó: Nagy Lajos.

4. Az egyleti könyvtár ügye.

5. A Gömörmezei ált. tan. egyl. segélyegyesületébe való belépés

6. Folyó ügyek.

7. Indítványok.

Nándorvölgyben, 1894. október hó 20-án.

Ertl Heribert, járásköri elnök.

Hirek és vegyesek.

Gyász eset. Öszinte részvétellel értesülünk arról, hogy a rozsnói káptalan egyik kiváló, áldott jó lelkű tagja, Hoffmann Vendel kanonok, pápai praelátus stb. végelgyengülésben f. hó 19-én jobb létre szenderült. A káptalan a következő gyászjelentést adta ki: „A rozsnói székesegyházi káptalan a rokonok nevében is, legbensőbb fájdalommal jelentő szeretve tisztelt kartársának, illetve felejtelen, kegyes jótévedőjének: méltóságos és fő tiszteendő Hoffmann Vendel, pápai praelátus, olvasó-kanonok, nógádi főesperes, aranymisés áldozópap, rozsnói városi képviselőnek f. évi október hó 19. napján, keresztényi türelemmel viselt hosszas szenvedés és a haldoklók szentségeinek többszöri ajtatos fölvétele után, ügybuzgó és tevékeny életének 80-ik, áldozó-papságának 57-ik évében bekövetkezett esendes elhunytát. Az istenben boldogultnak hült teteme folyó hó 21-én délután 3 és fél órakor fog a halottas házban beszenteltetni és a közsirkertben örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő ünnepélyes szentmise-áldozat pedig hétón, f. hó 22-én d. e. 9 órakor fog a székesegyházban a Mindenhatónak bemutatni. Rozsnón, 1894. október hó 19-én. Áldás emlékére! Az örök világgóság fényeskedjék neki.

Lemondás. Török Gyula megyei aljegyző, — mint megbízható forrásból értesülünk — állásáról legközelebb mult napokban lemondott, utódjául megyei körökben Diószeghy Zsigmond végzett joghallgató, keleméri földbirto- kos nevét hallottuk emlegetni.

Esküvők. Gregus Ilona kisasszony, néhai Gregus János, volt takarékpénztári könyvelő szép leányának f. hó 21-én esküdtött örök hűséget a jolsvai ág. ev. templomban Liebhart Antal breznóbányai adóhivatali tiszt; — folyó hó 23-án pedig Goesco Emil kövi-i birtokos esküdtött ugyanott örök hűséget Bazilidesz Gusztáv jolsvai polgármester bájos leányának Ilonkának.

Katonai hírek. A helyben állomásozó 17. tüzérezred tisztikara egy új taggal szaporodott, a mennyiben Capp Albert es. és kir. tüzércapitány Bécsből ide áthelyeztetett, s megérkezése után mindjárt megkezdte a szolgálatot. Az idén berukkolt újonczok a mult évben kiadott magas rendelet értelmében most is ünnepélyes esküt fogtak tenni. A 17-ik tüzérezredhez bevonult 150 újoncz november 1-én délelőtti valószínűleg a Huszár-téren fogja letenni az ünnepélyes esküt az ezredparancsnok Rosenauer József jelenlétében.

Fejedelmi vadászatok vége. Pohorella-vasgyárban ismét a régi megszokott egyhanguság honol. A vasgyárak zakatolásába nem vegyül bele a fényes hercegi fogatok zörgése, a magas vendégek mind elutaztak már. A folyton szakadó eső és hűvös idő teljesen elrontották a nagyszerű szarvas-vadászatokat, melyeken a hercegi családon kívül résztvettek: Sermage grófnő, Szapáry Péter gróf, Wurmbrandt Károly gróf, Gablenz báró és Dr. Braun udvari tanácsos. Legelőször elutazott Luza hercegeasszony, a ki még szeptember 27-én reggeli öt órakor hagyta el Pohorellát. Másfél héttel rá, október 7-én reggel 8 órakor ment el Fülöp herceg. Legköszőbb távoztak a feleséges család gyermekei: Dóra hercegekisasszony és Lipót herceg; ezek október hó 15-én tértek vissza a Selmeczbánya melletti Szt.-Antalba.

kos ösztön arra indította, hogy tapogatózzék a szomszéd-ságban.

Judith ágya üresen állott.

Eduárd egy pillanatra meghökken, aztán felült fekhelyén és arca ijesztő vadságot öltött magára. Hirtelen tisztának vélte látni a helyzetet: az asszony öt megcsalni járt oda. Mindazonáltal gyertyát gyújtott, kétszer is körüljárta az egész lakást és visszatért, a honnan kiindult.

— Hitvány! sziszegte felindultan, és úgy a földhöz esapta a gyertyatartót, hogy menten sötét lett megint.

Tehát megbizonyosodott benne, hogy Judith vesztegeti a becsületét. Egy ideig mozdulatlanul állt, aztán egyszerre ledobta magát az ágyra, hogy az majd darabokra szakadt alatta. Valamelyes fetregés után elnyomta őt az álom.

* * *

Reggelre megkerült az asszony. Hogy, miképen? azt maga Eduárd se tudta volna megmondani, csak mire felébredt és kijött az ebédőbe, ott találta Judithot a pamlagon. — Halvány volt, beteg volt és kínos sóhaj szállt el ajkairól. Midőn észrevette férjét, még inkább elhalványodott és egy könyesepp gördült alá szeméből.

Eduárdon látszik, hogy oda akar rohanni, de tartóztatta magát a gyenge, lábbeteg asszonnyal szemben. Hanem azért úgy fujta orrylukain át a levegőt, mintha kengőzt lehellő mesebeli tüzes sárkány lett volna.

— Beestelen csavargó, éjszakai lepke! szolt dühtől reszkető hangon. Összetaposnának, kivetnélek, de féltem vele a becsületemet.

Ne tudja meg a világ, hogy ki vagy, mert csak engem kaczagna ki. — Csavargó!

Judith már az első szóval velőtrázó sikoltást hallott és elájult. — Mire hosszú lethargia után magához tért, már nem volt ott ura, Bátor Eduárd, de ott volt édes anyja, ki aggodó szeretettel szoritotta őt magához és esókolta szelid arczát.

Némi gyógyszer beszédese után jótékony álomba merült és álmodott az egymást imádó hitvesekről, hol az asszonyt nem kergeti a féltékenység, a bánat, a végzetlen szerelem a kávéház ablakához, hogy annak révén át legyen tanuja férje — elveinek.

Kinevezés. Kodolányi Árpádot a rimaszombati földmives iskola kertésztanítóját a földművelésügyi m. kir. miniszter kinevezte a kassai gazdasági tanintézet ideiglenes főkerteszévé. A kinevezett eltávozásával a kurinezi földmives iskola kiváló erőt fog nélkülözni. Utódja még nincs kinevezve.

Ügyvédi kamarai hír. A miskolci ügyvédi kamara közhírré teszi, miszerint Fodor Károly tornaljai ügyvéd elhalálása folytán az ügyvédek lajstromából töröltetett, s ügyvédi iratai és értékei őrzésére s a halaszthatatlan teendőik ellátására gondnokul Kovács Miklós tornaljai ügyvéd és kamarai tag rendeltetett ki.

Esküvő. Andrássy László, helybeli kitűnő fényképész november hó 6-án esküszik örök hűséget Kalas Gizellának az ev. ref. templomban.

A kerületi betegsegélyző pénztárak országos kongresszusát Budapesten f. hó 28. és 29. napján tartják. A kongresszuson a mi betegsegélyző pénztárunkat Rábelly Miklós fogja képviselni, kit a választmány e célból már kiküldött.

Könyvelő választás Jolsván. A jolsvai takarékpénztár részvényesei folyó hó 17-én tartott rendkívüli közgyűlésükön a Gregus János halála által megüresedett első könyvelői állásra egyhangulag a volt másodkönyvelőt ifj. Flentisz Endrét, ennek helyére pedig Birnstingel Emilt választották.

Eljegyzés. Zúz Pál j.-taploczai fiatal lelkész e napokban jegyezte el néhai Filadelfi Manó, volt jolsva-taploczai ág. ev. lelkész leányát Emmát.

A gömörmezei athletikai klub választmánya f. hó 30-án kedden délután 3 órakor a kaszinó társalgó termében ülést tart, melynek tárgyát képezik a folyó ügyeken kívül, a klub ügyészenek jelentése és indítvány a hátrálékos tagsági díjakról, s indítványok.

Dinamit-robbanás. Popko János eseléd Berzétén a napokban minden áron el akart sütni egy dinamit-kapszlit egy égő gyufaszállal. Ez sikerült is neki, miközben három újját alaposan összezúzta.

Ellenőrzési szemle. A katonai ellenőrzési szemlét városunkban folyó hó 23-ikán tartották meg a városháza helyiségében. A katonaviselt embereket a kora reggel felharsanó kúrtszó hívta fel a jelentkezésre. Volt persze megleheős nagy tolongás és türelmetlenkedés, míg a katonakönyveket kikaphatták.

Vadászat. Jolsva mellett — mint tudósítónk írja — folyó hó 14-én a „Csapkova” és „Rudna” erdőrészekben nagy hajtóvadászat volt. A husz puskás közt volt Tornó György rimaszombati h. pénzügyi igazgató is mint vendég. Eredményül — a sok vaddiszná daczára — egy darab, 1½ q. medvét hoztak, mit Czibur Imre társulati elnök 10 lépésről egy lövésre terített le. — Folyó hó 18-án újból vadászat volt. Ezen Kochen és Helm erdészek, továbbá Madarász Pál Rimaszombatból mint vendégek vettek részt. Egy szép őz és egy vaddiszná — ez utóbbi Máriássy Gyula szolgabíró zsákmánya — esett el. Verbjár Péter esp. plebános 4 lépésről, egy árok fedezékéből, egy nagy medvére puskázott, mire két boes és az apa-medve rontott elő s a sebzettet emelgetve, tovább mentek a nélkül, hogy észrevették volna a vadászt, ki nagy lélekjelenlétnek köszönheti, hogy nem lett a medvék áldozata.

Köszönet-nyilvánítás. Fogadják egyenkint s együttesen mindazok, a kik boldog emlékü Leó Ferencz József fiam gyászos elhunytá alkalmából úgy a temetésen személyes megjelenésükkel, mint ezután szó- és írásbelileg a vigasztaló részvétnek oly sok oldalról s alakban adtak kifejezést, ez uton úgy a magam, mint a bánatba merült szeretett családom nevében is halás köszönetünk kifejezését. — Kelt Susányban, 1894. évi október hó 19. Legmélyebb tisztelettel Bahéry János.

Méheszkedjünk. Hogy az okserü méhtenyésztés megyénk területén az elmúlt évben mily öröndetes haladást tett, az az alább közölt statisztikai adatokból kétségbevonhatlanul kitetszik. A méhtenyésztéssel foglalkozó községek száma megyénkben 212. A méhesaladók összes száma 7245, melyekből 6316 család közösleges kópükben, 929 család pedig mozgószerkezettü kaptárakban volt elhelyezve. A méztermelés mennyisége volt a mult évben 191.6 métermázs, a viasz mennyisége pedig 2465 kilogrammot tett ki. A méznek méztermészeit 30 frttal, a viasznak kilogramját 1 frttal számítva az összes méhtermékek értéke volt a mult évben 8850 frt. Az itt közölt adatok, mig egyrészt méhtenyésztésünk öröndetes terjedésének szép jeleit tüntetik fel, másrészt azonban arra is figyelmeztetnek, hogy e téren még sok a tenivaló. Azt látjuk ugyanis az adatokból, hogy megyénk 281 községe közül csak 212 községben van meghonosítva ezen fontos közgazdasági ág, mig a megye 69 községében egyáltalában nem tadott eddigelé gyökeret verni. A tanitók vannak hivatva arra, hogy ezen kiváló fontosságú gazdasági ág, mely igen esekély anyagi befektetés mellett szép haszonnal jutalmazza meg a szorgalmas gazdát, a legszelebb körben elterjedést nyerjen.

Első magyar varróegypár részvénytársaság ez év folyamán félmillió forintot meghaladó részvénytőkével Budapesten varrógépgyárat létesített, mely vállalatot, méltányolván annak közgazdasági fontosságát úgy a kormány mint Budapest fő- és székváros közönsége, jelentékeny támogatásban részesítette. A vállalat ez év tavaszán megkezdvén üzemét, az első néhány hónapra terjedt próbaidő elteltével, az e téren is hatalmas külföldi iparral most készül versenyre lépni, mely küzdelem, tekintve a külföldi ipar előnyösebb helyzetét, az első hazai e nemű iparvállalatra, csak az esetben ígérkezik eredményesnek, ha ezen, minden tekintetben a technika mai színvonalán álló s a legfokozottabb igényeknek is megfelelni képes ipartelep úgy a hatóságok mint a közönség támogatásában részesítetik. Ezen vállalatot a miskolci kereskedelmi és iparkamara a közönség figyelmébe ajánlja.

Szineszet Jolsván. Beke Gyula szintársulata — mely a mult télen is Jolsván működött — azon reményben, hogy hasonló pártfogásban részesülend, ez idén is felkereste Jolsva városát, s „A dolovai nábob leánya”-ban a társulat igen kedvezően mutatkozott be. Szinre kerültek eddig: „Egy dalárda ünnepély viszontagságai”, „Egy katon története”, „Az asszony verve jó”, „Fehő Klári”, „Perőzés”, „Az atyafiak”, „A lengyel zsidó” ez. darabok — sajnos — üres ház előtt. Kellő pártfogás hiányában teng a társulat, melynek Lukácsi, Krasznai, Kolozsi, Hegyi, Beke kiváló erői, ugyszintén a nők közül: Hollósi Irén, Medgyasszay Ilona.

Zenetörténelmi hangverseny. Káldy Gyula országzerté ismert jeles zene-tanár, — mint lapunk mult számában jeleztük — folyó hó 27 én Kuliffay Izabella zongora-művész, R. Pataky Róza énekesnő és Várady Sándor jeles baritonista közreműködésével a „Három Rózsa“ nagytermében nagy zenetörténelmi hangversenyt rendez a következő műsorral: I. s z a k a s z: 1. Riadó, (1716.) énekre, zongorakísérettel. Előadják: Várady Sándor, Káldy Gyula. (Dallama a híres „Patyolat a kurucz“ című nótára.) 2. Verbunka levő katonák vig éneke, (hét éves háborúból) énekre, zongora-kísérettel előadják: Várady Sándor, Káldy Gyula. 3. Hadik obester nótája, (hét éves háborúból) Bihari Jánostól. Zongorára 4 kézzre előadják: Kuliffay Izabella, Káldy Gyula. (Bihari J. első szerzeménye.) 4. Huszár nóta, (hét éves háborúból) énekre zongora-kísérettel előadják: Várady Sándor, Káldy Gyula. 5. Harezi szózat, (1788.) énekre, zongora-kísérettel előadják: Várady Sándor, Káldy Gyula. 6. a) Sarkantus verbunkos, b) Huszár-verbunkos, Bihari Jánostól, zongorán előadja: Kuliffay Izabella. 7. a) Belgrád bevételéről szóló dal. (1789.) b) Győzelmi-ének. (1789.) énekre zongora-kísérettel előadják: R. Pataky Róza, Várady Sándor, Káldy Gyula. (Belgrád 1789-ben történt bevételét dicsőíti a fentebbi két dal.) — II. s z a k a s z 8. Székely insurgens dal, (1796.) énekre, zongora-kísérettel előadják: R. Pataky Róza, Várady Sándor, Káldy Gyula. (Ez a székely insurgens dal volt, kikkel Alvinczy generális a Mantuában körözlő Wurmser marschal felszabadítására sietett.) 9. Napoleon Bécsben (1805.) énekre, zongora-kísérettel előadják: Várady Sándor, Káldy Gyula. (Akkor keletkezett, mikor a francziák először elfoglalták Bécsét.) 10. a) Sárga eszimas Miska nótája: énekre, zongora-kísérettel előadják: R. Pataky Róza, Káldy Gyula, b) Sárga eszimas Miska verbunkos; zongorára, négy kézzre előadják: Kuliffay Izabella, Káldy Gyula. (Fentebbi dallal a nemesi insurgenseket gonyolták sárga-eszimas Miska alatt, az okoskodó s amiatt mindenhonnan elkéső magyar insurgenst és Panni szeretője alatt Pannoniát értették.) 11. a) Tiszántúli insurgensek tárogatója (1809.) (a futtakai Hadik gróffal Győr alá induló insurgensek indulója volt; b) Tiszáninneni insurgensek tárogatója, ugynevezett „Echós tárogató“. — (Azon insurgensek nótája volt, kiket Duka generális vezetett a francziák ellen.) Énekre, zongora-kísérettel előadják: Várady Sándor, Káldy Gyula. 12. a) 20 talléros verbunkos, Bihari Jánostól. b) 100 ember verbunkos, öreg Boka Andrásról, zongorán előadja: Kuliffay Izabella. (Az első a 20 talléros elnevezést onnan kapta, hogy husz tallér volt a felpenz, a másodikat pedig azért nevezték 100 ember verbunkosnak, mert midőn az öreg Boka András először játszotta Debreczenben, oly lelkesedést keltett vele, hogy az első napon száz ember esapott fel katonának.) 13. Somogyi gyalog insurgens dala, énekre, zongora kísérettel előadják: R. Pataky Róza, Várady Sándor, Káldy Gyula. III. s z a k a s z. 14. Bécs várostól hidegen fúj a szél, énekre, zongora-kísérettel előadják: Várady Sándor, Káldy Gyula. 15. Dal a francia Gallusra. (1809.) énekre, zongora-kísérettel előadják: R. Pataky Róza, Káldy Gyula. 16. a) Tréfás insurgens dal. b) Győrből hazatérő insurgens nótája: előadják: R. Pataky Róza, Várady Sándor, Káldy Gyula. 17. Tréfás dal Napoleonra s a francziákra, énekre, zongora-kísérettel előadják: R. Pataky Róza, Káldy Gyula. 18. Sarkantus verbunkos, Csernák Antaltól, zongorára, 4 kézzre, előadják: Kuliffay Izabella, Káldy Gyula. — A műsorban foglalt összes dalokat és verbunkosokat átírta és harmonizálta Káldy Gyula. A dalok teljes szövege a pénztárnál kapható: ára 20 kr. — Helvárok: Körszék 1 frt, zártszék 80 kr., állóhely 50 kr., diákjegy 30 kr. — Kezdeté esti 8 órakor. — Jegyek előre váltathatók özv. Miskolczy Istvánné czukrászdájában.

Színészet. Bátorosy Endre színigazgató, kit városunk közönsége két szini-idényen keresztül igen előnyösen ismert meg — mint halljuk — jövő hó elején kitűnően szervezett társulatával ismét Rimaszombatba jön, s kilátásunk van rá, hogy a november és december hónapok hosszú estéit kellemes szórakozással fogjuk tölthetni. — Érdeklődő közönségünknek még bizonyára élénk emlékezetében van, hogy a derék igazgató a legújabb, s még nálunk szinre nem került darabokat is bérletben adta elő, s ezzel jelentékeny vonzó erőt gyakorolt műpártoló közönségünkre, mely bizonyosan ez idén is méltó pártfogásában fogja részesíteni a közönség szórakoztatását erősen ambicionáló igazgatót és jó erőkkel álló társulatát. — Az előleges s:ini jelentés így szól: — „Színházi jelentés. Alólírott színigazgató tisztelettel értesitem Rimaszombat város és vidékének nagyérdemű közönségét, miszerint kitűnően szervezett dráma, vigjáték, népszínmű és nagy operette szintársulotommal előadásaim sorozatát f. évi november hó 3-án a „Három Rózsa“-hoz címzett vendéglő dísztermében megkezdem. — Ez alkalommal egy 30 előadásból álló bérletet nyitok a következő árakkal: Körszék, a két első sor és oldalszék 30 előadásra 24 frt, zártszék 13 forint — Műsor: „A kis alamuszi“, „Virágcsata“, „Cziterás“, „Boszorkány-vár“, „Fanehon asszony leánya“, „Florinda“, „Szultán“, „A rablók“, stb. legújabb operettek. „Napraforgó“, „Csillaghullás“, „Herzobágyi virtus“, „Az új honpolgár“, legújabb népszínművek. „Charlie néneje“, „231-ik ezikk“, „Mongoden ur felesége“, „Keleti utazás“, „Allatszeliidítő nő“, „Primadonna“, „Sövény mellől“ vigjátékok. „Otthon“, „Bubos paesirta“, „Endre és Johanna“, „A Haza“, „Ráfael“ legújabb drámák és színművek; ezenkívül felvettem műsoromba a következőket: „Az ember tragédiája“, „Othello“, „Korona és vérpad“, „A esók“, „Julius Császár“, „Egy katoná története.“ — Társulati névsor: Nők: L. Perezel Mari operette és népszínmű primadonna, Bera Rózsa operette coloratur énekesnő, Szabó Mari, népszínmű és soubrette, B. Polgár Fáni drámai hősnő, Heltainé Várady Rózsa drámai szende, Dulich Mariska naiv, Laky Eugenia operette comicáné, Nagy Jozefin anyaszínésznő; Tarnai Lidia, Kissné Etel, Hidegkuti Adél, Hidegkuti Mici. Kis Rózsa kar- és segédszínésznő, Barcsai Jozefa sugnő. — Férfiak: Bátorosy Endre, hőszínelmes, igazgató, Lorándy Tivadar operette tenor, Polgár Béla operett basso, comicus, Heltai Nándor szerelmes és bonviván, Kiss Pálffy János fattyú comicus, Báthori Vilmos baritor- és népszínmű-énekes, Bessenyi Lajos apaszínész, Polgár Antal, Tallian László, Kempf Alfréd, Utassi Gyula, Nagy Vilmos kar- és segédszínészek, Zalai Károly karmester, Beniczky Lajos pénztárnok, Csontó Lajos felelős szertárnok és színlapoztató 2 segéddel. —

Nagyérdemű közönség! Azt hiszem, hogy a multakból sokkal jobban ismeri működésém és ezzel kapcsolatban eljárásomat, semhogy erre külön kellene felhívnom a n. é. közönség beemes figyelmét. Csupán egyet igérek, hogy mint eddig, úgy ezután is mindig arra töreksem, hogy a nagyérdemű közönség megelégedését minden tekintetben biztosítsam részemre. — A bérletet személyesen fogom eszközölni — A nagyérdemű közönség pártfogását kéri mély tisztelettel: Bátorosy Endre, színigazgató. — Igéretéhez képest Bátorosy Endre igazgató személyesen jött el a bérlet eszközölése végett. Felhívjuk rá közönségünk figyelmét.

Sándor szerb király. a szerb királyi konak, Belgrád látképe: megannyi gyönyörű rajz, mely az „Ország-Világ“-nak, a legelőkelőbb magyar hetilapnak legutolsó számát díszesíti. A szerb király látogatása alkalmából számtalan szép aktuális rajzot mutat be az „Ország-Világ“ olvasóinak. Bemutatja azon kívül Kury Klárát, a népszínház kitűnő új operettjében a „Lili“-ben négy felvételben is: megismerttet Behring doktorral, a difteritisz nagy hírnévre tett gyógyítójával. Igen szép eredeti rajzot hoz Goró Lajostól, a kiváló rajzoló művésztől. De nem csupán illusztrációival áll páratlanul az „Ország-Világ“ valamennyi képes lapunk közt: szöveg, tartalom tekintetében is a legjobbat, legérdekesebbet nyújtja. Mutatványt hoz Várady Antalnak, „Charitas“ című, most szinre került drámájából. Érdekes elbeszélést ad Györkönyi Károly, Janka Kálmán tollából, „Czirkuszkomédiánó“ czímen érdekesítő francia regényt, költeményt pedig Császár Imre, a nemzeti színház tagja stb. tollából hoz. „Világ folyása“ czímen Adorján Sándor, a kiváló tárczaíró cseveg a hét eseményeiről. A színházakra oly gondot fordít, mint egy lapunk sem; rovatai változatosak és élénkek. S a mit egy magyar lap sem nyújt olvasóinak: áldozatot nem kímélve, rövid időközökben a legelső zeneszerzőktől ad zene-mellékletet. Mai számában Erney Józseftől, a kiváló komponistától ad egy gyönyörű zeneszerzeményt. Mindezek mellett az „Ország-Világ“ a legelőkelőbb szépirodalmi hetilap, a mennyiben előfizetési ára nagyedre csak 2 frt, félévre 4 frt, egész évre 8 frt. Az előfizetési pénzek a kiadóhivatal czímére küldendők, Budapest, V., Hold-utca 7. sz. Mutatványszámokkal is készséggel szolgál bárkinek a kiadóhivatal. Melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe és pártfogásába.

Millenniumi Magyar Történet. Az „Athenaeum“ kiadásában megjelenő tíz kötetes nagy magyar történet „A Magyar Nemzet Története“ czím alatt már sajtó alá ment s az első füzetek a jövő hó elején szét fognak küldetni. A bevezetést a hercegprímás vállalta el s az egyes köteteket, az egyes korszakok leghívatottabb történetírói: Fröhlich, Kuzsinszky, Marczali, Pór, Czobor, Fejérpataky, Schönherr, Fraknoi, Károlyi Árpád, Angyal Dávid, Thaly Kálmán, Ballagi Géza írják. A műhöz Jókai Mór ir millenniumi epilógot és a szerkesztés Szilágyi Sándor szakavatott kezeire van bízva. A közreműködők eddigi történetírói tevékenysége biztosítékot nyújt arról, hogy a művelt közönség részére készülő ezen millenniumi munka a korábban megjelent s bármily kitűnő író által irt egyetemes magyar történet felett azzal az elvitázhataln előnyvel bír, hogy itt minden korszakot szakember készítvén, a munka az összes történeti tudás eddigi eredményeit a nagy közönség által is élvezhető alakban fogja elő adni. Rendkívüli gond van a kiállításra is fordítva: Munkácsy, Feszty, Benczur, Vágó, Zichy, Than, Dörre, Wagner, Cserna, Lotz, Székely, Neogrady stb. készítik az egyes illusztrációkat, s ezek közül számos kép gyönyörű chromilitographia, heliogravure, valamint chromotypographiai reproductiók által művészielen van reproductálva. Maga a szöveg is egykorú képek facsimileivel gazdagon lesz illusztrálva: s e czél elérésére sok helyszíni felvétel eszközöltetett, ezenkívül a hazai és külföldi könyv- és levéltárak s nevezetesebb gyűjtemények sok beemes anyagot szolgáltatottak.

Előfizetési felhívás „Jubileum-indulóra.“ melyet a kolozsvári állami titánitőképző huszonöt éves fennállásának egy év mulva leendő megünneplésére irtam. Ezen magyar styll „Jubileum-induló“ zongorára két kézzre fog megjelenni, ára előfizetőknek: 1 korona, nem előfizetőknek drágább lesz. Hegedűsök épen úgy játszhatják, akár zongorázók, mert a dallamot a felső sor hiány nélkül tartalmazza. — Ugyanezen darab „népzenekarra“ is kapható saját letételemben; ára: 2 korona. — Hogy milyen sikerült zenedarab, nem dicsérem; reményem, majd eléggé fogja ez magát ajánlani s rövid idő alatt általános ismert lesz. — Rendelők sziveskedjenek teljes czimeiket s lakásaikat a tullaapon levő rovatban jelezni s az összeggel ez ívet is nevére beküldeni. — Gyűjtőknek hat előfizető után egy tiszteletpéldánnyal szolgálók. Keeskemét, postabélyeg kelte. — Kiváló tisztelettel Bordeaux G é z a, városi zeneisk. tanár.

CSARNOK.

A halott esókja.

Gyönyörű tavaszi nap volt. A fákon a fiatal hajtások most kezdtek kidugni fejüket. A rét zöld pázsittal volt takarva. Üde, kellemes volt a levegő. A völgyek virági balsamos illatot árasztanak s büszkén emelték fejüket az ég felé. — Csupán a kis ibolya huzta meg magát szerényen a bokrok alján. De azért ő boldogabb volt többi virág-társainál. Ő szerette meg egy fényes napsugár s enyelegve esókolgató homlokát. A fákon vidáman daloltak a madárkák. Zengésüktől messze hangzott a táj, hirdelve a természet újraébredését. Egy kies fekvésű völgy katlanában magas, büszke fenyőktől beárnyalt helyen fekszik Zátonyiék kastélya, mely alatt mester kezek által gondozott kert terül el. Zátonyi Elvira itt sétálgatott udvarlójával, Beke Endrével, a ki a szomszédos uradalom gazdatisztje volt. Elvira egy exotikus arczu, vigkedélyű, inkább kiesinynek mondható és gyorsan peregő nyelvű leányka; kinek exotikusságát olajbarna arca, finom selyem szemöldökei által beárnyalt nagy fekete szemei s a legpirosabb ajkak közül ki-kikandikáló fehér fogsora tette fel-tűnővé. Elvira a gazdag Zátonyi családnak egyedüli örököse, véghetetlen szerette Endrét, a ki esinos külsejű, szilárd

jellemű és mély gondolkozású ifju, előkelő, de szegény család gyermeke volt.

Endre egész áhitattal imádtá ezt a kis pogány istennőt.

A virágok szinpompái közt csupán a leány szép szemeit nézte s a madárkák éneke közt szerelmesének esengő ezüst hangját leste.

Hogy önzetlen, kölcsönös szerelmükről vallomást tegyenek egy orgona-bokroktól beárnyalt kényelmes padon pihentek meg.

Azután . . . egymásra bizva szívők titkait és egy-egy kérdésen vagy feleleten hosszan elmerengve, élvezték a játszi szellőcske által lengő tavasz virágok balsamos illatát s a esaliból zengő, mintegy boldogságukat hirdető madárkák vig esieseregéseit.

Legszebb része az életnek az, midőn a szív szeret. A legüdvözítőbb az első szerelem.

Midőn először találunk lényt, kinek lelke lelkünkkel rokon; midőn először nézünk szemekbe, melyek nekünk ragyognak, midőn először esókolunk ajkakat, melyek a mi számunkra vannak teremtve, de tőkép, ha először halljuk e szavakat: „nagyon szeretem.“

E korszakában az életnek vagyunk mi a legboldogabbak.

Elvira és Endre is első szerelmük üdvét élvezék s nem kívánczoltak a földről még a menybe sem.

Endre a leány szüleinél volt. Könnyű kitalálni mi ezelből, Elvira kezét kérte meg.

Ok leányuara biztak mindent s tőle kértek feleletet. A válasz helyett Elvira ifja keulére simulva egy forró esókban fejezte ki szülei előtt, hogy boldog és boldogabb már csak az oltár előtt leend.

Bizalmas családi körben megtörtént a jegyváltás. Tehát az enyém vagy! mondá Endre; miközben Elvira rózsás ujjára huzta a piczinyke gyűrűt.

Ki tudja? — felelte ő: — hátha valamelyikünk az esküvő előtt meghal, s azután nem marad a másiknak emlékül — csupán egy pusztá gyűrű.

Olyan jóízűt nevetett ennél a gondolatnál, s örömben annyira pajkos volt, hogy alig bírtak vele az nap este.

Még három nap van hátra a menyegzőig.

Endrén az izgatottság már legmagasabb fokát érte el. Eddig könnyen várta, de most, midőn már csak három nap választja el ama pillanattól, hogy a világ előtt is egymáséi lehetnek, türelmetlensége folyton nőtt. Endre kétségbe van esve.

Elvira az éjjel hirtelen rosszul lett. Le kellett fekdünie.

Azt mondják, hogy tegnap azon a forró napon sokat futkározott a kertben s felmelegedve egy pohár jéghideg vizet ivott.

Már ezelőtt is panaszkodott egészségének némi fogyatkozásáról, de estefelé már csakugyan betegséget konstaltak rajta.

Nemsokára erős láz támadta meg. Az orvos, ki megjelent, aggódva mondá, hogy a tünetek veszélyesek, félni lehet a tifusz esetleges bekövetkezésétől.

Endrét nem engedték a beteg ágyához, nehogy a baj őt is megragadja.

Tantalusi kin volt e tilalom Endrének.

Mintha félna a haláltól! mikor arról van szó, hogy Elvirát láthassa, hiszen ugy szerette, mint a tavasz virága az éltető napot, mint a szomjuhoz őzike a kristály patak hűs vizét.

Bekövetkezett, a mitől remegtek. Elvirán teljes erővel kiütött a tifusz. Szegény menyasszony!

Ha világos perezéi voltak ábrándképeket szőtt a jövő boldogságáról. Láttá maga előtt kedves völegényét, s mint jövendő férjéhez beszélt, kérve őt, hogy ne feledje el, a mit ígért neki az arnyas fák alatt.

Hogy szeretni fogja egész a sirig. — A sirig . . .

Orlay ur — így hívják Elvira orvosát — komoly arczal nyitott be Endre szobájába.

Az ifjut vállán érintve, felkölté bánatos merengéséből.

— Hát csakugyan nem fél, hogy megkapja a betegséget, ha a szenvedő szobájába megy? — kérdé az orvos.

— Nem! — felelé Endre szilárdan.

— Akkor hát jöjjön velem azonnal, ha beszélni ohajt menyasszonyával; lehet, hogy a következő órában már nem tehetné ezt.

Örjítő fájdalom vett erőt, Endre szívéen. Torkába rekedt a hang, csak elbámult merően a végtelenbe.

Midőn feleszmélt, visszafojtva az emésztő kinokat, nem várva az orvost, rohant hozzá mint egy őrült.

Benyitott a szobába. Ott feküdt az ágyon halványan, beesett szemekkel. Ez a pár nap nagyon elváltoztotta a esodaszép angyal vonásait.

— Ne menjen egészen közel az ágyhoz, nehogy magára ragadjon a baj! — figyelmezteté Endrét a fájdalomtól megtört anya.

Endre mit sem hallgatva az intó szavokra, kedves betegéhez ment és megfogta kezét.

Forró volt az mint a tűz, láza nem szűnt meg, most világos perezéi voltak.

— Ön az — mondá bágyadt hangon a beteg s völegényére nézett mereven, szeretettel. — Ez szép, hogy meglátogatott — folytatá tovább — hogy nem riadt vissza a ragadó betegségtől. Igazán nem vigyáztam magamra; könnyelműségemnek köszönhetem betegséget. No de se baj, már egészen jobban érzem magamat. Felgyógyulok nemsokára s azután . . . azután ugy-e egymáséi leszünk?

— Igen . . . igen . . . felelte Endre.

Endre tudta hogy a mit ő gyógyulásnak vél, az már a halál előjele, s hogy minden beteg kevéssel a halála előtt javulást szokott érezni.

— Ugy-e mi nagyon szeretjük egymást? — folytatá tovább a beteg — és ugy-e nem tiltja e szerelmet senki?

Endre egy néma kézszerítással felelt, mert szólan nem tudott. Fájdalma óriási erővel akart kitörni kebléből. Nehéz volt azt eltitkolni. Ő nem tudja, hogy a halál küszöbén áll, ő még reméli, hogy élni fog, hogy boldog lesz.

— De ugy-e mi jegyesek vagyunk — mondá a haldokló menyasszony — s talán... azért... hogy többen is vannak jelen... a hosszú távollét után... meg szabad adnunk a viszontlátás csókját?

Endre hirtelen lehajlott a beteg ágyához.
— Az Istenért! — kiáltott az anya...
Endre jól tudta, mit jelent a sikoly.
Egy csók a haldokló tifusz beteg ajakáról halált hozó. De mit bánta ő ezt. Hiszen, ha menyasszonya meghal, minék éljen ő... és kell-e ennél szebb halál?...
Visszatartatatlannal átölelte a drága lányt.
A beteg rá nézett üvegesedő szemével, s a következő pillanatban már ajkai összetapadtak.
A körülállók borzalommal nézték e jelenetet.
Nézték, hogy szívja keblébe a vélegény menyasszonya elszálló lelkét, mint várlik a leány előbbi lángtűző ajaka mindig hidegebbé, mint lankadnak a menyasszony karjai, midőn lehanyatlik ifja kebléről, mily megrémítő hirtelen észre venni, hogy már — halott...
*
Zúgtak a harangok.
Zátonyiék kastélyából kiindult a gyászmenet.
A fájdalomtól megtört szülők, rokonok, jó barátok és a kis falu lakosai mind, kivétel nélkül elkísérték a drága halottat utolsó földi útján.
Endre nem lehetett ott, őt ágyba nyomta a betegség könyörtelen keze. Nem láthatta, mint bocsájtják le a drága halott könnyű koporsóját a föld rideg gyomrába. Nem érzett fájdalmat, keserűséget. Megédesíté haldoklását egy hosszú, édes csók;... a halott csókja.

Murgách Sándor.

Piaczi árak

Rimaszombatban, 1894. évi október hó 20-án tartott heti vásáron:

	Métermázsankint	Hektoliterenkint
Tiszta buza	5.60—5.70	4.80—5.20
Feles buza	4.50—4.60	4.40—4.50
Rözs	4.40—4.50	4.20—4.30
Árpa	6.00—6.10	4.80—5.00
Zab	6.10—6.20	2.80—3.00
Kukoricza	0.00—0.00	5.90—6.10
Bükköny	0.00—0.00	0.00—0.00
Krumpli	0.00—0.00	2.00—2.50
Köles	0.00—0.00	7.80—7.90
Széna kötve	2.00—0.00	0.00—0.00
Takarmány szalma	1.10—0.00	0.00—0.00
Alom-szalma	1.00—0.00	0.00—0.00
Zsupszalma	2.00—0.00	0.00—0.00

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LÖRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

HENNBERG G. (es. kir. udvari szállító) **se-lyemgyára ZÜRICHEN, a privátmegrendelők lakására közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen sima, esikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordultával küldetnek. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.**

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Ambrózy József** végrehajtónak **Kvaka Polomecz András** végrehajtást szenvedő elleni 83 frt 10 kr. tőkekövetelés és

járulékaí iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a rimaszombati kir. járásbíró) területén lévő Fűrész községben fekvő, a fűrész 26. számú telekjegyzőkönyvben foglalt végrehajtást szenvedő Kvaka Polomecz András tulajdonát képező 160 frt becsértékű ház, udvar és kertre, s az ugyanezen telekjegyzőkönyvben foglalt A. 4—7, 9—10 sorszám alatti külsőségre az árverést 585 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1894. évi október hó 30-ik** napján délelőtt 10 órakor Fűrész község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 16 frtot, illetve 58 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik LX-ik t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1894. évi május 16. napján
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Vozáry, kir. tvszéki bíró.

LÖFKOVICS LIPÓT

áruháza

RIMASZOMBAT.

Ajánlja meglepő nagy raktárát

őszi és téli czikkeiben.

Különösen

nagy választék

női-, leány- és gyermek-

felöltőkben.

Meglepő ousó árak mindennemű czipőkben, kalapokban és fehéreneműekben.

Árverési hirdetményi kivonat.

4778. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimabrézói közbirtokosság** kérelme folytán, a végrehajtási árverés joghatályaival bíró önkéntes árverést, a rimaszombati királyi törvényszék területén lévő **Rimabrézó községben** fekvő, a rimabrézói 25. számú telekkönyvben foglalt s a rimabrézói közbirtokosság tulajdonát képező 140. 141 helyrajzi számú **emeletes korcsma-ház és kertre** 4000 frt kikiáltási árban; az ugyanezen számú telekjegyzőkönyvben foglalt 142. helyrajzi számú **állásra** 500 frt kikiáltási árban; s ugyanezen számú telekjegyzőkönyvben foglalt 173. helyrajzi számú **kertre** 150 frt kikiáltási árban, és pedig mindegyikre külön-külön, a fent megállapított kikiáltási árakban azon hozzáadással elrendelte, hogy a nevezett ingatlanok ezen kikiáltási árakon alól el nem adatnak, és hogy a fent megjelölt ingatlanok eladására határidőül **1895. évi január hó 23-ik napján** d. e. 10 óráját Rimabrézó község házához tűzte ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át és pedig a 140—141. helyrajzi számra 400 frtot, a 142. helyrajzi számra 50 frtot; a 173. helyrajzi számra 15 frtot készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1894. szeptember 1-én.

KOLBAY, kir. tvszéki bíró.

2—3

A közelgő halottak napjának alkalmára

diszes sírkoszorúk

nagy választékban kapkátok **Kármán S.** könyv-és papirkereskedésében. — Rimaszombat, (főtér.)

Árverési hirdetmény.

287. szám. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbíró 1893. évi 2222. számú végzése következtében **dr. Holländer Gusztáv** ügyvéd által képviselt **Moskovics S.** javára **Stetkovits László** alsó-hangonyi lakos ellen 95 frt s járulékaí erejéig fogaratosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 840 frtra becsült lovak és takarmányból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi királyi járásbíró 1731/1894. számú végzése folytán 95 frt tőkekövetelés, ennek 1893. évi október hó 12. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 39 frt 19 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Alsó-Hangonyon leendő eszközésére **1894. évi október hó 26.** napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetnek és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécsen, 1894. évi okt. hó 11. napján.

Salamon Béla, járásbírósi végrehajtó.

